

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012. İşbu çeviri, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Vakıf Fonu'nun desteğiyle yapılmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Bu çeviri, Mahkeme'yi bağlamamaktadır. Daha fazla bilgi için, bu belgenin sonunda bulunan, telif haklarına ilişkin belgeyi okuyunuz.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyrights/droits d'auteur à la fin du présent document.

Mahkeme içtihadı üzerine bilgi notu N° 153

Haziran 2012

Poghosyan ve Baghdasaryan/Ermenistan- 22999/06

Karar 12.6.2012 [Daire III]

7 Nolu Protokol'ün 3. maddesi

Tazminat

Hukuki bir hatanın mağdurunun manevi tazminat talep etme imkansızlığı : *ihlal*

Madde 13

Etkili başvuru

Polisler tarafından yapılan kötü muamele nedeniyle manevi zararın telafisini talep etmenin imkansızlığı : *ihlal*

Olaylar – 1999 yılında birinci başvuru, tecavüz ve adam öldürmeden suçlu bulunmuş ve onbeş sene hapis cezasına çarptırılmıştır. Ancak masum olduğunu iddia etmeye devam etmiştir. 2004 yılında başvurunun mahkumiyeti iptal edilmiş ve başvuru cezaevinden salıverilmiştir. Sonrasında adam öldürme ile ilgili ilk soruşturmaları yapan iki polis, yetkilerini aşmaktan dolayı mahkum edilmişlerdir ve mahkeme, itiraf elde etmek için birinci başvurucuya kötü muamele uyguladıklarına karar vermiştir. Ayrı bir hukuk davasının sonucunda birinci başvuru, gelir kaybından dolayı bir tazminat elde etmiştir ama manevi tazminat ile ilgili talebi, Medeni Kanunun bu tip bir zararı karşılamayı öngörmediği gerekçesiyle reddedilmiştir.

Hukuk açısından – Sözleşme'nin 3. maddesi ve 13. maddesi : 13. maddenin uygulanabilmesi için başvurunun Sözleşme'ye göre savunulabilir bir şikayetin olması yeterlidir ve bunun için Sözleşme'nin bir başka hükmünün şekli anlamda ihlal edilmiş olması gerekli değildir. Ulusal yargı organları, tartışmasız olarak birinci başvurunun polisler tarafından kötü muameleyle maruz kaldığını ortaya koyduklarından, birinci başvurunun böyle bir şikayetin varolduğu inkar edilemez. Her ne kadar Mahkeme, başvurunun 3. madde ile ilgili şikayetini, kötü muamelenin Sözleşme'nin Ermenistan için yürürlüğe girmesinden önce yapıldığı için inceleyemiyorsa da, 13. madde bu davada uygulanmaktadır. Mahkeme, Sözleşme'nin en temel hükümleri arasında bulunan 2. ve 3. maddenin ihlal edildiği daha

önceki davalarda, maddi zarar için tazminatın prensip olarak, uygun telafi yöntemleri arasında bulunduğunu söylediğini hatırlatmaktadır. Birinci başvurucu, Ermeni hukukunda böyle bir tazminatı talep edemediğinden, etkili başvuru hakkından mahrum bırakılmıştır.

Sonuç: ihlal (oybirliği).

7 Nolu Protokol'ün 3. maddesi : Birinci başvurunun mahkumiyeti iptal edildiği için ve 7 Nolu Protokol'ün Ermenistan için yürürlüğe girdiği tarihten sonra bir tazminat talep ettiği için Mahkeme, başvurunun bu hükümle ilgili şikayetini incelemeye zaman (*ratione temporis*) bakımından yetkili olduğunu ve bu hükmün bu davada uygulandığını belirtmektedir. Her ne kadar 7 Nolu Protokol'ün 3. maddesi yasaya veya ilgili devlette varolan uygulamaya uygun olarak tazminat verilmesini güvence altına alıyorsa da, bir tazminat, iç hukuk ve uygulamalarında öngörülme bile doğmaktadır. Bununla birlikte bu maddenin konusu, haksız yere verilen bir mahkumiyetten doğan muhtemel maddi tazminatın açıkça tazmin edilmesi değildir ama, adli hatanın mağduru olan şahıslara, bu hatadan dolayı maruz kaldıkları manevi tazminatın (üzüntü, kaygı, değişik rahatsızlıklar ve yaşam kalitesinin bozulması) ödenmesine imkan vermektir. Birinci başvurucu böyle bir tazminatı elde etmemiştir.

Sonuç: ihlal (oybirliği).

Madde 41: Birinci başvurucuya manevi tazminat olarak 30 000 EUR.

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi
Yazı İşleri Müdürlüğü tarafından kaleme alınan bu özet
Mahkeme'yi bağlamamaktadır.

© **Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012.** Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin resmi dilleri, İngilizce ve Fransızca'dır. İşbu çeviri, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Vakıf Fonu'nun desteğiyle yapılmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Bu çeviri, Mahkeme'yi bağlamamaktadır ve Mahkeme, bu çevirinin kalitesine ilişkin olarak hiçbir sorumluluk almamaktadır. Bu çeviri, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin içtihat veritabanı olan HUDOC'tan veya HUDOC'un ilettiği olduğu diğer veritabanlarından indirilebilir (<http://hudoc.echr.int>). Bu çeviri, ticari olmayan amaçlarla ve davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ve İnsan Hakları Vakfı'na atıfta bulunmak suretiyle alıntılanabilir. Bu çeviriyi kısmen veya tamamen, ticari amaçlarla kullanmak isteyenlerin, bunu aşağıdaki adrese bildirmeleri gerekmektedir: publishing@echr.coe.int.

© **Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© **Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012.**

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline

toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour Européenne des Droits de l'Homme (<http://hudoc.echr.int>), ou de tout autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.